

Park Place er ikke en plads men en anonym, for ikke at sige kedelig, gade, som går fra Broadway (med den skønne Woolworth Building på hjørnet) og ned mod Ground Zero området. Den omstridte bygning Park Place 51 blev beskadiget i forbindelse med terrorangrebet på WTC og står til nedrivning. Det er planerne om et nyt 15 etager højt muslimsk kulturcenter, som har gjort adressen verdenskendt.

PARK 51

Af Benny Lihme

Lower Manhattan

Der er stadigvæk danskere, som er overbevist om, at "muslimerne" vil bygge en (sejrs) moské på Ground Zero i New York. Overskrifter i de danske medier som "Moské på Ground Zero", efterfulgt af "nyheden", at den hollandske politiker Geert Wilders vil rejse til NY for at få stoppet planerne, har sikkert bidraget til denne opfattelse. Retfærdigvis har de fleste danske aviser dog ikke skrevet "på" men "ved" Ground Zero.

Jeg besøgte den muslimske matrikel Park 51 i april måned. Da jeg kom, var døren lukket, og en betjent stod ensom og hang på trappestenen med NYPD bilen parkeret ved kantstenen. Meget beskeden bevogtning taget i betragtning, hvor mange demonstrationer og ballade, der har været foran bygningen. Nå ja, måske er der mere overvågning, end det ser ud til. Jeg har lige læst Newsweek-redaktøren Christopher Dickey's forbløffende bog "Securing The City", hvor han indefra rapporterer fra den unikke NYPD antiterror enhed. Til stor irritation for FBI og CIA har byen New York etableret egen "counter terror"/efterretningstjeneste, så der er måske nogle som ser mig, uden at jeg kan se dem.

Jeg beslutter at foretage en opmåling, så jeg kan aflægge objektiv dokumentation for det fejlagtige i bl.a. den borgerlige netavis 180 Graders overskrift, at der skal ligge en moské på Ground Zero.

For det første kan Ground Zero slet ikke ses fra Park Place 51 (nærmeste nabo i øvrigt en bar!). Det kræver at man bevæger sig ned for enden af gaden, hvor fra der er ca. 300 pæne voksenskridt til Ground Zero.

Senere samme dag vender jeg tilbage og bliver modtaget af en to meter høj sort vagtmand i den åbne dør, som byder indenfor med en stemme så blød, at jeg uvilkårligt kommer til at tænke på Lennie fra Steinbecks "Mus og mænd". Eskalatoren står stille og hele foyeren er tilrøget og miserabel. Men hvis jeg vil indenfor og se bede- og forsamlingsrummet, er jeg velkommen. Skoene kan jeg stille dér. Og i øvrigt vil Sharif være til stede i aften, hvis jeg har nogle spørgsmål. "Sharif" viser sig at være idemanden bag planerne om et muslimsk kulturcenter Sharif El-Gamal (planerne for centret er i øvrigt på det sidste drejet i retning af et center for interreligiøs konflikt løsning). Jeg stiller skoene og går ind i bygningens eneste aktive rum, et stort nøgent hvidt lokale med en lille scene forhøjning med lokalets eneste stol i det bageste hjørne.

Jamen, der skal da være et stort og tidsvarende bederum i det planlagte kulturcenter, hvilket imidlertid ikke gør bygningen til en moské (se David Dyssegaard Kallicks artikel). Selv hvis der var tale om en moské, ville det i princippet være et stuerent anliggende for så vidt angår den

amerikanske konstitutions First Amendment om "freedom of speech", inklusive fri religiøs tale.

Dagen efter er jeg inviteret med til et møde længere oppe ad Park Place hos naboen Fiscal Policy Institute, som lægger møderum til det muslimske kulturcenters venner *New York Neighbors for American Values*. Og længere er den sådan set ikke, det her er ikke "halal hippier" eller muslim lovers, men et blandet forum som hylder og forsvarer de amerikanske værdier, som det muslimske kulturcenter er et udtryk for.

Godt 20 mennesker er mødt frem til mødet. Organisationen, en såkaldt "coalition in support of inclusion and equality", tegnes af ialt 40 organisationer og sammenslutninger. Det er fascinerende og meget new york'sk at sidde med og gætte på, om det nu var en muslim, jøde eller kristen, som havde ordet. Eller en ateist som én fagforeningsrepræsentant viser sig at være.

Hvilken gud, hvilken religion? En væsentlig samtale og diskussion men måske også noget overflødig set i forhold til både den historiske og fremtidige kontekst, som jo er, og fortsat vil være, den kapitalistiske verdenshandel. Overgud er altså kapitalismen, og i det nye gigantiske kommercielle One World Trade Center vil der blandt lejerne selvfølgelig også være muslimske kapitalister.

Og det er ganske vist, som tilfældet var det med de faldne tårne, at nogle af de muslimske lejere vil indrette bederum, hverken *på* eller *ved* men *indeni* den nye bygning på Ground Zero.

Den lokalpolitisk typiske amerikanske civil samfunds organisation *New York Neighbors for American Values* (nyneighbors.org) distribuerer en budskabs T-shirt, hvor jøder, kristne og muslimer symbolsk er fælles om at elske New York.

